

gen har ført til, at saa at sige hele den vilde Dyrbefolkning i Landet er forsvunden, saa at man ikke mere nogetsteds hører Klagen af Sangfluglenes Stemme. Jeg troer dog, at der findes andre og vigtigere Grunde, som kunne anføres for at fordre Fredningsbestemmelser, der paa en Gang ere strenge og tillige let kunne hævedes, end netop Sagtleshaberi.

Madvig: Jeg er hverken Fæger eller Agerdyrker eller i nogen synderlig Grad Gavnmand, og jeg ønsker, at Naturens Rigdomme, baade af de nyttige Dyr og af de behagelige Dyr, conserveres, men der er dog visse Hensyn, som jeg herved ikke kan tilfidsætte. De, der kjende Sagtlovenes Historie, ville vide, at Sagtlovene have været meget hadede, og hvorfor? Fordi de have været veratoriske, have været Plagelove, idet de stemplede Noget som Forseelse, der ikke efter den naturlige Bevisshed var en Forseelse, og fordi de, for at hævede Noget, der engang var stempet saaledes, fastsatte urimelige Straffe. Nu siger jeg ikke, at vor nuværende Sagtlov er af den Art, og jeg vil slet ikke høre min Stemme for at flage over, at vi trykkes af Sagtleshaberi og de strenge Sagtlove, men jeg vil dog advare imod, at vi ikke i et enkelt Punkt lade os henrive til at komme ind paa Noget, der ligner det Veratoriske. Det Lovforslag, som vi nu behandle, gaaer i en dobbelt Retning. For det Første er det en Sagtlov, der handler om Skaausel af det Bildt, der er spiseligt, og som er en Handelsgjenstand. Men det er paa den anden Side en Lov i Agerdyrknings Interesse — man kunde maaskee sige i Naturhistoriens Interesse, men saa høit vil jeg dog ikke stige — en Lov, der freder om visse Dyr, som ikke have nogen egentlig Sagtinteresse og ikke nogen pecuniær Interesse, idet de ikke ere Gjenstand for egentlig Handel, og ikke sædvanligt spises. Det er altsaa to Sider, der maa holdes udenfor hinanden. De Straffe, der sættes for at hindre, at Noget, der ikke maa skydes, bliver skudt for derefter at sælges, angaaer altsaa blot den Side af Lovforslaget, der indeholder de egentlige Sagtlovestemmelser, angaaer blot de Dyr, hvis Dab og Salg har nogen oeconomisk Interesse, og disse Bestemmelser have slet Intet at

gjøre med Fredningen af de for Agerdyrknings nyttige og vigtige Dyr; thi der er Ingen, der, for at sælge dem, vil dræbe Natravne, Gjøge, Spetter, Meiser, Spetmeiser og Gud veed, hvad de alle hedde. Nei, det er Daa og Raadyr, Hare og saa fremdeles, som man dræber for Fordelens Skyld, og det er for at frede om dem, at Bestemmelsen i § 5 er indsat i Forslaget. Det er denne Bestemmelse, som jeg er bange for har faaet en Udstrækning i den oeconomiske Sagts Interesse, som den ikke bør have, og jeg slutter mig derfor til de to Endringsforslag, der ere stillede af det ærede Medlem her for Enden af Boret (Sessen), og som gaae ud paa at forhindre, at Kjøbere af Bildt blive underkastede Straf. Naturligvis skal der være Straf for at dræbe Bildt i Fredningstiden, og man skal sørge for, at Bestemmelserne kunne blive opretholdte, men man skal ikke ved at frede om denne Gjenstand gaae videre, end Lovene i Almindelighed pleie at gaae ved at frede om Eiendomsretten, om Forbud og andre lignende Bestemmelser. Jeg troer da, at det er tilstrækkeligt, at man for det Første belægger Drabet selv med Straf og dernæst belægger Forsøg paa at gjøre sig Fordeel ved Salget med Straf, saa at man rammer dem, der begaae ulovlig Sagt, og dem, der handle med Bildtet. Men det er veratorisk, siger jeg, naar man gaaer videre og ogsaa belægger den, der i god Tro kjober Bildtet, med Straf. Man vil sige: Ja, vi belægge Kjøberen med Straf, fordi vi ikke antage, at han handler i god Tro, vi antage, at Kjøberen meget vel veed, han ikke maa kjober. Men her komme vi netop ind paa det Veratoriske. Den, der tager Bøssen for at skyde, og den, der tager det Skudte paa sin Nakke for at bære det hen for at sælge det, han veed meget vel — thi det hører til hans Haandtering at vide det —, hvad han maa skyde og hvad ikke, og til hvilken Tid han maa skyde og til hvilken ikke, men den, der maaskee engang om Aaret, maaskee engang hvert 5te Aar kjober et Stykke Bildt, har ikke Opfordring til at gjøre sig kjober med, naar han maa kjober Bildt og naar ikke, og hvilket Bildt han maa kjober og hvilket ikke. Den ærede